

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

DRUGI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 4760/18
Ivan Kobaš
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Drugi odjel), zasjedajući
16. siječnja 2024. u odboru u sastavu:

Pauliine Koskelo, *predsjednica*,
Lorraine Schembri Orland,
Davor Derenčinović, *suci*,

i Dorothee von Arnim, *zamjenica tajnika Odjela*,
uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 4760/18) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski
državljanin g. Ivan Kobaš („podnositelj zahtjeva”), koji je rođen 1977.
godine, živi u Zagrebu i kojeg je zastupala gđa V. Šuster, odvjetnica iz
Zagreba, podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih
prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 17. siječnja 2018.,

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala
njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovorima o navodnom
zlostavljanju i lišenju slobode, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao
nedopušten,

očitovanja stranaka,
nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Zahtjev se odnosi na navodno zlostavljanje podnositelja zahtjeva od
strane policije, propust vlasti da istraže taj incident te njegovo navodno
nezakonito lišenje slobode.

2. Dana 27. travnja 2015. oko 13.50, nakon rutinske prometne kontrole
podnositeljeva vozila kojim je on upravljao, policijski službenik D. P.
obaviješten je da vlasnik navedenog vozila nema regulirano prebivalište i da
posjeduje nevažeću osobnu iskaznicu, koju treba oduzeti. Policijski
službenik D. P. zatim se vozio iza podnositelja zahtjeva dok se podnositelj

nije zaustavio. Podnositelj nije imao važeću vozačku dozvolu ni dokumentaciju o registraciji automobila niti je kod sebe imao ikakve službene identifikacijske dokumente (kao što su osobna iskaznica ili putovnica). Umjesto toga, policijskom službeniku pokazao je svoju odvjjetničku iskaznicu.

3. Nakon što im se pridružio drugi policijski službenik D. M., policijski službenici pristupili su utvrđivanju podnositeljeva identiteta te su zatražili da otvori prtljažnik automobila kako bi pregledali njegovo vozilo, što je on i učinio.

4. Prema navodima Vlade, u tom trenutku podnositelj zahtjeva rekao je policijskim službenicima da provjera njegova identiteta traje predugo i da ne želi više čekati jer se nalaze u opasnoj četvrti. Zatim je sjeo u svoj automobil i pokušao pokrenuti motor. Policijski službenici naredili su mu da izađe iz automobila i upozorili ga da će u protivnom upotrijebiti silu. Budući da je podnositelj odbio postupiti po naredbi policijskog službenika, svaki policijski službenik uhvatio je podnositelja za jednu ruku pokušavajući ga izvući iz vozila (riječ je bila o kabrioletu). Podnositelj se odupirao gurajući se o sjedalo i pod auta te je uspio osloboditi desnu ruku, kojom je zamahnuo prema D. P.-u. Policijski službenik D. P. zatim je uhvatio podnositelja za nogu te ga je uz pomoć D. M.-a izvukao iz automobila, pri čemu je podnositelj pao na tlo, a tada su mu policijski službenici pridržavali vrat i na lijevoj ruci izveli zahvat „ključ na lakat”. Podnositelju su zatim stavljene lisice dok je ležao licem okrenutim prema dolje na tlu. Zatim je podnositelj zaprijetio dvama policijskim službenicima da će ostati bez posla jer on ima veze u policiji.

5. Prema navodima podnositelja zahtjeva, nije imao namjeru odvesti se, već je htio zatvoriti krov svojeg kabrioleta. Kada je sjeo u auto, stavio ključ i počeo zatvarati krov, policijski službenik D. P. uhvatio ga je za vrat pokušavajući ga ugušiti. Oba policijska službenika zatim su ga bacila na tlo licem okrenutim prema dolje i stavila mu lisice. Zatim su ga nastavili udarati nogama po glavi, leđima, vratu i rukama. Jedan od policijskih službenika snažno je gurnuo prst u podnositeljev nos, zbog čega je počeo krvariti iz nosa.

6. U 15.05 podnositelj zahtjeva doveden je u policijsku postaju i skinute su mu lisice. Zatim ga je pregledao liječnik koji je na podnositelju utvrdio crvenilo na ručnim zglobovima, manji hematoma na lijevoj strani vrata, površinske ogrebotine na lijevoj strani leđa i crvenilo na koljenima. Podnositelj je kasnije odveden i u bolnicu gdje su zabilježene iste ozljede, uključujući jednu ogrebotinu na glavi i dva manja hematoma na rukama.

7. U 19.50 podnositelj zahtjeva uhićen je zbog sumnje da je počinio kazneno djelo prijetnje upućene policijskim službenicima D. M.-u i D. P.-u. U trenutku uhićenja podnositelj je bio s policijskim službenikom Z. M.-om ispred policijske postaje gdje je uzimao sigurnosnu kameru iz svog automobila kako bi se utvrdilo je li kamera snimila postupanje policijskih

službenika prema podnositelju. Izvješće o uhićenju potpisao je po povratku u policijsku postaju oko 21 sat, a potom je nazvao odvjetnika i djevojku.

8. Sljedećeg dana podnositelja je ispitala zamjenica Općinskog državnog odvjetnika u Zagrebu, nakon čega je u 16.35 pušten na slobodu. Ispitani su i policijski službenici D. M. i D. P. i nekoliko drugih, a u konačnici su sve optužbe protiv podnositelja zahtjeva odbačene.

9. Dana 30. travnja 2015. podnositelj zahtjeva podnio je kaznenu prijavu protiv policijskih službenika D. P.-a i D. M.-a zbog nanošenja tjelesne ozljede, lažnog prijavljivanja i nezakonite pretrage odvjetnika. Dana 30. rujna 2015. Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu odbacilo je njegovu kaznenu prijavu utvrdivši da ne postoji osnovana sumnja da su policijski službenici počinili kaznena djela o kojima je riječ.

10. Podnositelj zahtjeva zatim je podnio prijedlog Županijskom sudu u Zagrebu za ispitivanjem policijskih službenika D. P.-a i D. M.-a, koje je provela Policijska uprava karlovačka. Prema navodima Vlade, odvjetnik podnositelja zahtjeva bio je telefonom obaviješten o ispitivanju, ali mu nije prisustvovao. Podnositelj zahtjeva nije dalje ustrajao u prijavi.

11. Njegovu ustavnu tužbu Ustavni sud proglasio je nedopuštenom 17. srpnja 2017.

12. U međuvremenu, povodom podnositeljeve pritužbe podnesene Ministarstvu unutarnjih poslova, Služba za unutarnju kontrolu provela je provjeru postupanja policije prema podnositelju, tijekom koje je provela obavijesne razgovore s policijskim službenicima uključenima u događaj i drugim svjedocima. U izvješću od 13. svibnja 2015. odbacila je sve navode o nepropisnom postupanju koje je podnositelj iznio.

13. Podnositelj zahtjeva pred Sudom je prigovorio, na temelju članka 3. Konvencije, da ga je zlostavljala policija i da taj incident nikada nije pravilno istražen. Prigovorio je i, na temelju članka 5. Konvencije, da je bio nezakonito lišen slobode jer je više od sedam sati boravio u policijskoj postaji prije formalnog uhićenja.

OCJENA SUDA

A. Navodna povreda članka 3. Konvencije

14. Sud smatra da nije potrebno odlučiti o preliminarnim prigovorima Vlade o iscrpljivanju domaćih pravnih sredstava i primjenjivosti članka 3. jer su ovi prigovori u svakom slučaju nedopušteni iz sljedećih razloga.

15. Mjerodavna opća načela sudske prakse Suda o materijalnom i postupovnom aspektu obveza države na temelju članka 3. Konvencije sažeta su u predmetu *Bouyid protiv Belgije* ([VV], br. 23380/09, stavci 81. – 90. i stavci 114. – 123., ECHR 2015).

16. Sud primjećuje da se podnositelj zahtjeva oglašio na jasnu naredbu policijskog službenika da izađe iz svojeg vozila. Zatim mu je rečeno da će

protiv njega biti upotrijebljena sila kako bi ga se udaljilo iz automobila. Budući da je podnositelj odbio postupiti po naredbi policije, policijski službenici prisilno su ga udaljili iz automobila. Domaće vlasti utvrdile su da je upotreba sile od strane policije bila u skladu s domaćim pravom u danim okolnostima.

17. Štoviše, Sud primjećuje da se podnositelj zahtjeva odupirao policiji tako što se nogama odgurivao natrag u sjedalo automobila. Dva policijska službenika zatim su ga uspjela izvući iz automobila i onesposobiti ga na tlu gdje su mu stavili lisice. Navedeni slijed događaja, kako ga je prikazala Vlada, u skladu je i s utvrđenjima u liječničkim nalazima u predmetu, u kojima je zabilježena jedna površinska ogrebotina na podnositeljevoj glavi i nekoliko na leđima, kao i manji hematomi na vratu i rukama (vidi stavak 6. ove odluke). Nisu utvrđene nikakve teške ozljede koje bi potkrijepile podnositeljevu verziju događaja da su ga dva policijska službenika nastavila tući dok je ležao na tlu vezan liscama (vidi stavak 5. ove odluke). Sud se stoga slaže s Vladom da je upotrebu sile nužnom učinilo ponašanje samog podnositelja i da nije bila pretjerana (usporedi predmet *Barta protiv Mađarske*, br. 26137/04, stavci 68. – 72., 10. travnja 2007.).

18. S obzirom na prethodno navedeno, Sud smatra da podnositeljev prigovor o navodnom zlostavljanju od strane policije nije „dokaziv” u smislu članka 3. Konvencije i da domaće vlasti stoga nisu bile dužne provesti učinkovitu istragu o tom incidentu (usporedi i *Goran Kovačević protiv Hrvatske*, br. 34804/14, stavak 58., 12. travnja 2018. i ondje navedene predmete).

19. Prema tome, Sud utvrđuje da bi prigovore podnositelja zahtjeva i u materijalnom i u postupovnom aspektu članka 3. Konvencije trebalo odbaciti kao očigledno neosnovane, u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

B. Navodna povreda članka 5. Konvencije

20. Mjerodavna opća načela o zahtjevima članka 5. stavka 1. točke (c) Konvencije izložena su u predmetu *Selahattin Demirtaş protiv Turske* (br. 2) ([VV], br. 14305/17, stavci 311. – 321., 22. prosinca 2020.).

21. Sud napominje da se na temelju članka 51. Zakona o policijskim poslovima i ovlastima osobi može ograničiti sloboda kretanja u određenom prostoru najdulje šest sati radi sprječavanja počinjenja kaznenog djela za koje se progoni po službenoj dužnosti ili prekršaja. Nadalje, na temelju članka 210. Zakona o kaznenom postupku, policija ima pravo zadržati osobu zatečenu u počinjenju kaznenog djela najdulje šest sati.

22. U ovom predmetu policija je podnositelja zahtjeva zaustavila oko 13.50, a prema službenom policijskom izvješću, koje je podnositelj potpisao bez ikakvih primjedbi, podnositelj je formalno uhićen u 19.50, odnosno, otprilike šest sati kasnije. Okolnost da se podnositelj u trenutku uhićenja

ODLUKA KOBASŠ protiv HRVATSKE

nalazio izvan policijske postaje ne mijenja činjenicu da je u to vrijeme bio obaviješten o uhićenju i razlozima za uhićenje, a pouka o pravima uručena mu je kada se vratio u policijsku postaju.

23. Prethodno navedeno dostatno je da Sud zaključi da je lišenje slobode podnositelja kojemu prigovara bilo „zakonito” u smislu članka 5. stavka 1. točke (c) Konvencije. Nadalje je bilo opravdano na temelju točke (c) članka 5. stavka 1. jer je služilo svrsi dovođenja podnositelja nadležnoj pravosudnoj vlasti zbog osnovane sumnje da je počinio kazneno djelo prijetnje prema službenim osobama, policijskim službenicima D. M.-u i D. P.-u.

24. Prema tome, ovaj se prigovor mora odbaciti kao očigledno neosnovan, u skladu s člankom 35. stavkom 3. točkom (a) i stavkom 4. Konvencije.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 8. veljače 2024.

Dorothee von Arnim
Zamjenica tajnika

Pauliine Koskelo
Predsjednica

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST/STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524